

Plenaire 31

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

4 maart 2009

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, en de bijlage, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenvijftigste zitting in Genève op 29 juni 1967 – 1925 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
Artikelsgewijze bespreking	1
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het raamakkoord tussen de regering van het koninkrijk België en de regering van de Franse republiek betreffende de grensoverschrijdende samenwerking inzake gezondheidszorg, ondertekend in Moeskroen op 30 september 2005 – 1926 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	1
Artikelsgewijze bespreking	2
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de wijziging van het Verdrag van Helsinki van 17 maart 1992 inzake de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internationale meren, aangenomen op 28 november 2003 in Madrid – 1966 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	2
Artikelsgewijze bespreking	2
ONTWERP VAN WOONZORGDECREET – 1975 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 6	
Algemene bespreking	2
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	11

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 9.37 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Marie-Rose Morel, Hugo Philtjens, Gerda Van Steenberge: gezondheidsredenen;

Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel: buitenslands;

Mieke Vogels: ambtsverplichtingen;

Felix Strackx, Joris Van Hauthem: familieverplichtingen.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Gatz bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, ik zou graag bij hoogdringendheid de behandeling van een ontwerp van decreet aan de agenda toevoegen. Dat kan, denk ik, ook deze namiddag. Wij hebben gisteren in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting gestemd over een ontwerp van decreet betreffende de al dan niet in effecten belichaamde schuld van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap. In overeenkomst met alle aanwezigen werd daar gezegd dat het punt aan de agenda van de plenaire vergadering zou moeten worden toegevoegd met een mondeling verslag.

De voorzitter: Wij zullen daar vanmiddag over beslissen.

Het incident is gesloten.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 60/20*)

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, en de bijlage, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenvijftigste zitting in Genève op 29 juni 1967 – 1925 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Roegiers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs graag naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1925/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het raamakkoord tussen de regering van het koninkrijk België en de regering van de Franse republiek betreffende de grensoverschrijdende samenwerking inzake gezondheidszorg, ondertekend in Moeskroen op 30 september 2005 – 1926 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Verstreken, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, wij hebben ons hierover in de commissie onthouden omdat het verdrag helemaal niets stipuleert over het taalgebruik. Het bevat nochtans een materie waarbij taalgebruik van het grootste belang is, met name de gezondheidszorg en – wellicht nog iets meer – de hulpdiensten. Het taalgebruik is voor het comfort van de patiënten en slachtoffers van ongevallen een vrij belangrijke aangelegenheid. Ook voor de efficiëntie van de interventies. Dit is toch een essentieel element. De ervaring in de Vlaamse Rand rond Brussel maar ook elders langs de taalgrens leert ons dat de zorg over het taalgebruik bij gezondheidszorg en hulpdiensten niet ongegrond is.

De minister heeft toegegeven dat Vlaanderen niet de gelegenheid heeft gehad om die specifieke problematiek aan te kaarten tijdens de voorbereiding en de totstandkoming van het verdrag omdat de federale overheid zich exclusief bevoegd achtte. De Vlaamse Regering heeft daardoor geen kans meer gehad om nog een inbreng te hebben bij de totstandkoming van dit verdrag. De minister heeft beloofd dat Vlaanderen zijn zeg zal hebben bij de concrete invulling ervan. Dat bindt natuurlijk alleen maar haarzelf en bijvoorbeeld niet de volgende Vlaamse Regering.

Voor ons vormt dit alles reden genoeg om onze onthouding tijdens de commissiezitting ook deze namiddag tijdens de plenaire zitting te handhaven.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1926/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de wijziging van het Verdrag van Helsinki van 17 maart 1992 inzake de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internationale meren, aangenomen op 28 november 2003 in Madrid

– 1966 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Hoebeke, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1966/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN WOONZORGDECREET

– 1975 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Dehaene, verslaggever, heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijk verslag.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me aan bij de vorige spreker.

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Mevrouw de voorzitter, op het eerste gezicht lijkt het evident dat het Ouderendecreet

en het Thuiszorgdecreet zouden worden aangepast en in een samenhangend geheel zouden worden gegoten. Het voorliggend ontwerp van decreet lijkt ons evenwel erg vaag. Het geeft de Vlaamse Regering met betrekking tot heel wat bevoegdheden een vrijgeleide. Wij zijn niet de enigen die dat vinden: de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) heeft dit bevestigd. Volgens de VVSG bevat het ontwerp van decreet te weinig concrete maatregelen.

Mijn fractie heeft de indruk dat dit ontwerp van decreet de zorgverstrekking verder zal institutionaliseren en verzuilen. Volgens ons gaat dit in tegen de belangen van de zorggebruikers. We hebben de indruk dat dit ontwerp van decreet op maat van de mutualiteiten is geschreven. Het ontwerp van decreet bevat dan ook een aantal tekortkomingen.

Ten eerste, nergens in het ontwerp van decreet wordt over de rol van de ziekenhuizen gerept. Het gaat hier natuurlijk om thuiszorg en om woonzorg. Op zich hebben de ziekenhuizen daar niets mee te maken. Er is echter in elk geval een continuüm tussen de intramurale en de extramurale zorg. Het ontwerp van decreet zou op zijn minst even allusie op de rol van de ziekenhuizen kunnen maken. In dit continuüm kan het ene immers moeilijk los van het andere worden gezien.

Ten tweede, ook over het sociaal loket wordt nergens in het ontwerp van decreet gerept. Volgens het lokaal sociaal beleidsplan moet het sociaal loket voor de zorgvrager het eerste aanspreekpunt zijn. Daarover zegt het ontwerp van decreet niets.

Ten derde, het ontwerp van decreet betreft de woonzorg en het wonen. Een van de belangrijkste partners op dit vlak is de sector van de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM's). Dit geldt zeker voor de sociaal zwakkeren. Hier wordt op geen enkele manier over gerept.

Ten vierde, het ontwerp van decreet zegt niets over het kostenplaatje. Het betreft hier nochtans de invoering van een maximumfactuur en de oprichting van een aantal nieuwe organisaties. Het lijkt me evident te vermelden wat dit de Vlaamse Gemeenschap zal kosten. We moeten ons over dit ontwerp van decreet uitspreken zonder te weten hoeveel centen dit alles zal kosten.

Ten vijfde, de specifieke regeling met betrekking tot Brussel is in feite een wit blad. De Vlaamse Regering kan naar eigen goeddunken programmatie-, vergunings-, erkennings- en subsidievoorwaarden bepalen.

Ten zesde, dit ontwerp van decreet betreft wonen en huisvesting. Er bestaat zoiets als het energiecertificaat. Waarom is er niet aan gedacht iets als een zorgcertificaat in te stellen? Op die manier kunnen kopers weten of en in welke mate een woning instapklaar is voor zorgpatiënten.

Tot slot bevat dit bureaucratisch ontwerp van decreet veel artikelen en opmerkingen die volgens ons totaal zinloos zijn. Aangezien ze niets met het eigenlijke ontwerp van decreet te maken hebben, vragen we ons af waarom ze hierin staan vermeld. Wat doen ze daar? Wat is hun draagwijdte?

Ik geef één voorbeeld. In artikel 13 staat het verplicht gebruik van steriel materiaal, maar er staat niets over waar, wanneer, hoe, hoeveel, door wie. Het gaat over verpleegkundige zorg. Straks moet de verpleegkundige voor het aanleggen van steunkousen steriel materiaal gebruiken. Dat hoeft daar niet te staan. Ik vraag me af waarom het er staat.

Ten slotte, de leeftijdsgrens. Vanaf artikel 25 wordt de leeftijdsgrens van 65 jaar gehanteerd. Er is natuurlijk een zeker verband tussen de graad van zorgbehoefendheid en de leeftijd, maar die relatie is verre van absoluut. In artikel 40 staat wel dat er van die grens kan worden afgeweken, maar waarom het zo moeilijk maken? Iemand die zorgbehoefend is, is zorgbehoefend, ongeacht zijn leeftijd.

Vandaar dat we met dit ontwerp van decreet, hoewel goedbedoeld, niet helemaal kunnen instemmen. We zullen ons dus onthouden bij de stemming. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, dit is een belangrijk decreet waarmee we de volgende jaren zullen mogen werken.

Ik wil beginnen met de auteurs en de minister proficiat te wensen met dit werkstuk. Ik besef zeer goed dat hieraan zeer lang is gewerkt, dat er zeer veel overleg is geweest met de verschillende partners uit de sector. We mogen gerust stellen dat er meer dan twee jaar aan is gewerkt. Uit de hoorzitting mogen we concluderen dat de meeste partners achter dit decreet staan en enthousiast zijn. Uiteraard heeft elke partner ook een aantal bedenkingen. Dat is normaal. Een decreet is nooit 100 procent wat een bepaalde organisatie zou wensen. Naar aanleiding van de hoorzitting hebben we een aantal amendementen ingediend die tegemoetkomen aan de geformuleerde bedenkingen. Ik geef één voorbeeld zonder tekort te doen aan de andere amendementen. Op suggestie van onder meer de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten werd er opgenomen dat alle partners worden uitgenodigd als er een woonzorgnetwerk zou worden opgestart.

Het is een nieuw kader, waarvan al gewag is gemaakt in het regeerakkoord. Het wil op lange termijn zoeken naar een versterking en ontwikkeling van een open

leef- en woonconcept en streven naar samenwerking. Het nieuwe kader is inderdaad iets waar we op lange termijn mee zullen kunnen werken en waar een aantal nieuwe woonvormen een decretale basis krijgen: de assistentiewoningen, de vroegere serviceflats en de crisisopvang, die een duidelijke plaats krijgt. Ik denk ook aan de nieuwe zaken. Ik ben persoonlijk zeer blij met het concept van de ‘zwevende’ bedden, dat we in Nederland gezien hebben. Het is een antwoord op de bekommernis om hulpbehoevende ouderen zo weinig mogelijk te verhuizen en zo lang mogelijk op één plaats te laten wonen.

Dit is een zeer belangrijk uitgangspunt van dit ontwerp van decreet: mensen de kans geven en aanmoedigen om zo lang mogelijk in hun vertrouwde omgeving te blijven wonen. Daarom is het belangrijk dat we bijkomende plaatsen creëren in kortverblijf, bijkomende accenten leggen in dagopvang, gekoppeld aan crisisopvang. Dat alles moet de zorgbehoevende de mogelijkheid geven om langer thuis te blijven, maar ook de mantelzorger de kans geven om de batterijen terug op te laden zodat hij zijn taak langer kan opnemen.

Andere nieuwe zaken zijn de oppashulp en het herstelverblijf. Ook dit past volledig in het zorgcontinuüm dat we willen aanbieden. Het herstelverblijf moet de mensen de kans geven om niet in een ziekenhuis maar in een herstelverblijf wat langer te kunnen revalideren om zo terug naar de thuissituatie te gaan.

De mantelzorgers en vrijwilligers zijn zeer belangrijk in dat zorgcontinuüm en de hulp die we willen aanbieden. Vandaar dat ze in dit ontwerp van decreet ook een belangrijke plaats krijgen.

Duidelijkheid creëren rond de serviceflats is een van de belangrijke doelstellingen van dit ontwerp van decreet. Met de assistentiewoningen zullen we daar zeker in slagen.

Het is terecht dat dit een kaderdecreet is en we redelijk wat zaken zullen opnemen in de uitvoeringsbesluiten. Dat is nu eenmaal het gevolg van een kaderdecreet. Ook de uitvoeringsbesluiten zullen tot stand komen in duidelijk overleg met de sector. Ik heb begrepen dat we proberen om nog voor het einde van de legislatuur een aantal belangrijke uitvoeringsbesluiten voor te stellen aan de Vlaamse Regering. Dat is ook belangrijk, want de sector is overtuigd van de meerwaarde van dit decreet en een aantal actoren staan klaar om ermee te beginnen werken. We moeten hun de kans geven om zo snel mogelijk van start te gaan.

De budgettaire consequenties zijn niet verwerkt in het ontwerp van decreet. Het is zaak om de volgende legislatuur te starten met een duidelijk budgettair kader voor dit decreet en middelen vrij te maken om de uitvoering van dit decreet mogelijk te maken.

Het is een decreet op lange termijn. Een voorbeeld daarvan is dat in het decreet is ingebakken dat initiatiefnemers

die vandaag actief zijn in de sector projecten kunnen opstarten. Vandaag bleven sommige projecten tot 22 jaar in een projectfase hangen. Nu werken we andersom. Een initiatiefnemer die vandaag een erkenning heeft van de Vlaamse overheid kan nieuwe initiatieven uitproberen en heeft daarvoor al een wettelijk kader gekregen.

De link met wonen had beter gekund, ik moet dat eerlijk toegeven. Maar er zijn nog mogelijkheden om die link nog te versterken. Misschien moet u dat opnemen met de minister van Wonen, mevrouw de minister. We creëren stimulansen voor assistentiewoningen en het bouwen hiervan door huisvestingsmaatschappijen. Het probleem is dat huisvestingsmaatschappijen slechts tot 1 percent van hun patrimonium mogen verhuren buiten het sociale-huurstelsel. Dan moeten we voor de assistentiewoningen die de huisvestingsmaatschappijen bouwen misschien naar een regeling zoeken, zodat dat percent kan worden opgetrokken voor die specifieke woningen. Anders vrees ik dat er veel te weinig initiatieven zullen zijn vanuit de huisvestingsmaatschappijen.

Het optrekken van de grens naar 65 jaar zal ongetwijfeld ook gevolgen hebben voor de programmatie. Ook daar moeten we zo snel mogelijk duidelijkheid creëren. Ik ben een groot voorstander van eenvormige programmatie, zowel voor thuiszorg als residentiële zorg, maar ook daar zullen we de volgende legislatuur werk van moeten maken.

Ik wil het personeel nog onder de aandacht brengen. Ook het personeel speelt uiteraard een zeer belangrijke rol in deze sector. De volgende legislatuur moeten we ervoor zorgen dat, zoals gestipuleerd in de toelichting bij dit ontwerp van decreet, er voldoende arbeidskrachten komen voor de sector en voldoende mensen interesse tonen voor de zorgsector. Anders vrees ik dat we naar een catastrofe gaan, naar een personeelstekort. Dat moeten we toch vermijden.

Ik wil nog onderstrepen dat ook de technologieën duidelijk verwerkt zitten in dit ontwerp van decreet. Ook daar ben ik een groot voorstander van, goed wetend dat we de technologieën kunnen gebruiken zonder dat we moeten inbinden inzake de relatie tussen de verzorgende en de zorgbehoevende. We moeten die technologieën gebruiken, zodat we meer tijd hebben voor de zorgrelatie. Ik denk aan het persoonlijk alarmeringssysteem, maar ook in de rusthuissector zijn verschillende goede voorbeelden van technologieën die we verder kunnen gebruiken. Ook in dit ontwerp van decreet is daarvoor de nodige ruimte gecreëerd. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh t heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh t: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, dit is een zeer belangrijk ontwerp van decreet waar we met velen naar

hebben uitgekeken, en dat vandaag, bijna op het einde van de rit, wordt voorgelegd. Omdat het een zo belangrijk ontwerp van decreet is, veroorloof ik me om er iets meer tijd voor uit te trekken.

Een van de weinige zekerheden waar wij als beleidsmakers in de nabije toekomst mee worden geconfronteerd, is de vergrijzing. De toelichting van het voorliggende ontwerp van Woonzorgdecreet stelt het zeer duidelijk: waar in 2006 het aantal 65-plussers 18,8 percent van de bevolking uitmaakte, zal dat percentage in 2030 oplopen tot 25 percent. Binnen deze vergrijzing is er bovendien een toename van het aantal 80-plussers. In se is dat een goede evolutie, want het toont aan hoe onze maatschappij gedurende de afgelopen 100 jaar enorme vooruitgang heeft geboekt op het vlak van gezondheidszorg maar ook op alle andere domeinen die een impact hebben op de gezondheid van mensen. De vraag die we ons nu moeten stellen, is hoe we die zorg gaan organiseren zodat we ze binnen het bereik van mensen brengen en waarbij we hen zo veel als mogelijk de regie in eigen handen laten houden, en indien nodig, hen een aangepaste residentiële opvang bieden waar ook hun eigenheid wordt gerespecteerd. Het is onze politieke verantwoordelijkheid om daar vandaag over na te denken.

De uitdagingen situeren zich op vele vlakken. We hebben de betaalbaarheid van de sociale zekerheid, meer specifiek van de pensioenen en de gezondheidszorg, wat uiteraard de verantwoordelijkheid is van onze federale collega's. Een voldoende aanbod zorg, aangepaste woningen en participatie van ouderen aan onze samenleving, is de verantwoordelijkheid van dit parlement en zijn regering. Het voorliggende ontwerp van decreet legt de basis van het ouderenzorgbeleid voor de komende decennia.

Ik zal niet verhehlen dat ik bij dit ontwerp van decreet naast positieve elementen toch ook heel wat bekommernissen zie. Positief is zeker dat de wat theoretische opsplitsing van thuiszorg en residentiële zorg die er vandaag bestaat en in twee afzonderlijke decreten wordt geregeld, wordt opgeheven. Dat is positief, ofschoon we niet uit het oog mogen verliezen dat ook niet-bejaarden een beroep doen op gezinszorg en dat moeten kunnen blijven doen. Dit ontwerp van decreet doorbreekt het op de werkvloer bestaande onderscheid tussen thuiszorg en residentiële zorg door de thuiszorg toe te laten zorg te verlenen in rustoorden en, omgekeerd, rustoorden zorgen te laten verlenen in de thuissituatie. Het tijdelijk toekennen van een RVT-erkenning aan een serviceflat, waardoor de dienstverlening moet verhuizen en niet de bewoner, is eveneens een mooi voorbeeld van hoe de patiënt centraal wordt gesteld. De praktijk zal wel moeten uitwijzen of dit ook praktisch haalbaar is, maar het is zeker positief dat dit ontwerp van decreet in de mogelijkheid voorziet.

In zowat alle welzijnssectoren is op dit ogenblik een ontvoogdingsstrijd van gebruikers bezig. Waar tot nu toe

cliënten of gebruikers werden gediagnosticeerd en ingepast in een bestaande opvangvorm, wil men nu komen tot een vraaggestuurd beleid waarbij men die zorg en bijstand ontvangt die nodig is, gelet op de vastgestelde noden. Zorg op maat dus. Ik wijs ter zake graag naar het persoonsgebonden budget in de sector van personen met een handicap. De evolutie van aanbodgestuurd naar vraaggestuurd beleid is aanwezig in de toelichting, maar in het beschikkende gedeelte zijn er weinig indicaties dat er echt fundamentele stappen vooruit worden gezet. Dat betreuren wij een beetje, zeker omdat de doelgroep van ouderen zeer divers is en nog meer divers zal worden.

Heel veel ouderen kunnen puur fysiek, omwille van ziekte of ouderdom, niet meer volledig zelfstandig functioneren, maar zijn nog erg bij de pinken. Ze zijn nog in staat de regie van hun leven in handen te nemen en te houden, maar behoeven ondersteuning voor de realisatie van een aantal praktische taken. Het ontwerp van decreet houdt hier wel rekening mee, maar het mag nog iets meer zijn.

Dit brengt mij bij de vrije keuze van de hulp- en dienstverlening. Dit ontwerp van decreet voorziet in de subsidiëring van de maatschappelijke diensten van de ziekenfondsen. Die zullen fungeren als een soort begeleider van de oudere die nood heeft aan hulp- en dienstverlening. Ze hebben de opdracht hulp- en dienstverlening te bieden aan gebruikers en hun mantelzorgers. In principe beantwoordt dat aan een reële behoefte. Heel weinig ouderen zien nog de bomen door het bos en kennen onvoldoende de verschillende mogelijkheden. Ouderen informeren over het bestaande aanbod en de aanbieders is ontzettend belangrijk.

Deze werkmethode houdt evenwel ook gevaren in, zeker in Vlaanderen dat op het vlak van welzijn nog altijd zwaar verzuild is. Zal het ziekenfonds niet beslissen in plaats van ouderen, zeker die ouderen die niet meer zo weerbaar zijn? Zal het ziekenfonds wel respect opbrengen voor de keuze van zorg- en dienstverlening van de oudere? Zal het niet automatisch de oudere doorsturen naar de bevriende welzijns- en gezondheidsorganisaties? En wat met de positie van onafhankelijke zorgenverstrekkers? Ik denk onder meer aan de zelfstandig verpleegkundigen. Nochtans is het belang van die vrije keuze onmiskenbaar.

Ik denk hierbij aan de problematiek van euthanasie. Dat wordt niet in elk woonzorgcentrum toegelaten, terwijl het draagvlak bij de bevolking steeds groter wordt. Open Vld zal dat dan ook nauwlettend opvolgen en toezien op de garantie en het respect voor die keuzevrijheid.

Eenzelfde bekommernis heb ik met betrekking tot het woonzorgnetwerk dat in dit ontwerp van decreet staat. Ook dat heeft de opdracht de toegang tot de ouderenzorg

te faciliteren met behulp van één aanmelding. Het heeft de opdracht te zorgen voor de continuïteit van de ouderenzorg en acute zorgvragen te beantwoorden. Maar ook hier dreigt het gevaar van de verzuiling. De sterkste spelers op het terrein mogen hun positie niet gebruiken om een dominantie op te dringen aan de andere spelers. De heer Dehaene heeft er al naar verwezen. Uiteraard de VVSG, maar ook Open Vld drongen daar sterk op aan. We zijn blij dat een amendement is aanvaard waarbij alle ouderenvoorzieningen die actief zijn in een buurt of regio minstens moeten worden uitgenodigd tot deelname aan een woonzorgnetwerk.

Net om die samenwerking en betrokkenheid van alle partners op het terrein te versterken heeft Open Vld ook de commerciële spelers niet in de steek gelaten. Woonzorgnetwerken die ook commerciële actoren onder hun leden tellen – ik denk aan commerciële rustoorden, maar ook aan zelfstandige verpleegkundigen, huisartsen die werken in de vorm van een bvba – zullen daardoor niet hun subsidie verliezen zoals aanvankelijk in het ontwerp van decreet stond.

Ik hoop dat alle lokale actoren de wijsheid zullen hebben om samen te werken en zich samen in te zetten voor een goede zorg voor hun ouderen. Het feit dat de vraag zonder twijfel groter is en wellicht ook zal blijven dan het aanbod, zal misschien wel nopen tot samenwerking. Dit noopt mij om toch nog eens de stelling te verdedigen dat we alle actoren in de ouderenzorg nodig zullen hebben om die uitdaging tot een goed einde te brengen.

In de afgelopen vijf jaar heeft Open Vld in de commissie voor Welzijn telkenmale gepleit om alle initiatiefnemers op een gelijkwaardige manier te behandelen, dus ook de initiatiefnemers die de vorm aannemen van een handelsvennootschap.

Ik wil toch even wijzen op de realiteit: 7000 ouderen verblijven in rustoorden en rust- en verzorgingstehuizen die de vorm aannemen van een handelsvennootschap, en de inspectierapporten hebben deze voorzieningen niet doen blozen. Integendeel, als we de dagprijzen bekijken van de rustoorden, die worden gepubliceerd door de FOD Economie, wetende dat wat verplicht in de dagprijs is opgenomen nu bij besluit vastligt, dan komt de sector er niet slecht uit. De gemiddelde dagprijs situeert zich tussen die van de openbare besturen en die van de vzw's, terwijl het enkel deze laatste twee groepen zijn die gesubsidieerd worden voor de animatiefunctie en voor infrastructuurwerken.

Vanuit die context is het jammer te moeten vaststellen dat het decreet voortborduurde op de gekozen segregatie. Subsidiering blijft voorbehouden aan rustoorden die worden uitgebaut door vzw's en openbare besturen. Daarbij moeten we er ons als overheid van bewust zijn dat het financieel boycotten van commerciële rusthuizen

enkel en alleen ten koste gaat van de betaalbaarheid voor de bewoners van de rusthuizen, want zij moeten via hun dagprijs de niet-gesubsidieerde kost van de animatiefunctie betalen. Nochtans heeft die Vlaamse oudere evenveel recht op kwalitatieve ouderenzorg, en animatie wordt verondersteld daar een belangrijk onderdeel van te zijn.

Deze legislatuur heb ik er jaar na jaar voor gepleit om de animatiefunctie in alle ouderenvoorzieningen te subsidiëren, maar helaas: Open Vld staat alleen, een voorstel van resolutie dat ik had ingediend, kreeg onvoldoende steun. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Mevrouw Dillen, een voorstel van resolutie dat ik had ingediend, kreeg onvoldoende steun vanuit de meerderheid. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Ik wou nog zeggen dat we gisteren in de commissie de steun hebben gekregen van de Vlaams Belangfractie, en daarom zeg ik dat het voorstel onvoldoende steun kreeg vanuit de meerderheid. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Ik dank u voor die steun.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mevrouw Van der Borght, we hebben hier gisteren inderdaad een debat over gevoerd, en ik heb ook gereageerd op het voorstel van resolutie dat u hebt ingediend, door te stellen dat het sociaal verantwoord ondernemen mogelijk moet zijn binnen de rusthuissector, maar dat we ook de garantie willen dat de sociale doelstelling voorop staat.

Ik stel vast dat u vandaag opnieuw spreekt van 'commerciële rusthuizen'. Als voor u de commercie voorrang krijgt op de sociale doelstelling, zullen wij inderdaad niet zomaar in het systeem van subsidiëring stappen. We willen de garantie krijgen – en het debat gisteren was genuanceerder dan de bespreking vandaag – dat de sociale doelstelling voor het winstbejag komt te staan of voor de persoonlijke verrijking van personen die werken in of die aan het hoofd staan van de rusthuizen.

Voor ons is het niet belangrijk of de rusthuizen een vzw-structuur hebben, of een bvba of een nv zijn. Wat belangrijk is, is dat het geld van de overheid ten goede komt van de bewoners en dat we garanties krijgen dat het niet wordt uitgekeerd aan de aandeelhouders in de vorm van dividenden of van een buitensporige verloning aan sommige leden van de directieraad. Ik zeg niet dat dat overal gebeurt, en ik ben er zelfs van overtuigd dat er rusthuizen zijn met een nv- of een bvba-statuuut die zoiets absoluut niet doen en die echt achter dezelfde sociale doelstelling staan als wij, maar wij

willen dat er garanties ingebouwd worden, en daarover moet eerst gepraat worden.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mevrouw Roex, ik deel uw bekommernis. We hebben gisteren in de commissie gezegd dat we samen met u vragende partij zijn voor een uitgebreid debat. Gisteren heb ik ook opgemerkt dat u ermee moet ophouden met telkens weer te doen alsof die instellingen het uitsluitend uit winstbejag doen. Laat het duidelijk wezen, voor iemand die in die sector werkt, in de grote, uitgebreide zorg- en welzijnsector, komt er heel weinig winst aan te pas. Wie iets wil ondernemen en vrij snel winst wil maken, kiest beter voor andere sectoren dan voor de zorg- en welzijnssector. Het werd al duidelijk aangetoond dat 90 procent van die instellingen werkt zonder winstdeling.

Mevrouw Elke Roex: U moet zelf opletten met de terminologie die u hanteert, mevrouw Van der Borght. U blijft immers spreken over commerciële instellingen. De definitie van commercie is winst maken. Het gaat hier niet over winst maken, maar over goed ondernemen met een sociale doelstelling.

Mevrouw Vera Van der Borght: De kleine kruidenier in de straat, die de oudere ook nodig heeft, is dat dan ook een commercie? We moeten toch een beetje genuanceerd zijn en mogen niet alles zo zwart-wit blijven stellen.

We moeten in alle openheid een debat voeren. Ik blijf herhalen dat we alle spelers in dat grote welzijnsveld hard nodig hebben. We staan immers voor zeer grote en zware uitdagingen. Laat ons samenwerken binnen goede en duidelijke afspraken en normeringen. Dat er inspectie moet zijn, daar heeft niemand binnen de sector problemen mee. Integendeel. Maar we moeten stoppen met in vakjes te denken, want zo gaan we er niet komen.

De heer Tom Dehaene: Op het gevaar af de discussie te focussen op dit ene item, wil ik toch even tussenkomen. Zoals ik gisteren tijdens het debat in de commissie al heb gezegd, worden de partners die mevrouw Van der Borght aanhaalt, niet uitgesloten van initiatief. Zij kunnen dus initiatief nemen.

De commerciële partners hebben inderdaad 10 procent van de markt in handen. Het grootste deel van de financiële steun komt vanuit het RIZIV. Het is maar normaal dat ook mensen die in een commercieel rusthuis verblijven, een bijdrage krijgen van het RIZIV, omdat ze daar gedurende hun hele loopbaan toe hebben bijgedragen. Als het over zorg gaat, moeten ze een bijdrage kunnen krijgen.

Het Grondwettelijk Hof bevestigt enerzijds dat het wel degelijk mogelijk is om vanuit de Vlaamse overheid normeringen op te leggen, zonder daar een subsidie tegenover te stellen. Anderzijds is het perfect mogelijk

om een onderscheid te maken volgens de juridische vorm. Juridisch is er dus zeker geen enkel probleem.

Ik deel de mening dat wij het Vlaamse belastinggeld niet mogen gebruiken om de winsten die door die partners worden uitgekeerd, te verhogen. We moeten daar zeer voorzichtig in zijn. Die weg mogen we niet inslaan.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, ik heb de indruk dat de discussie die gisteren in de commissie is gevoerd, hier integraal wordt overgedaan.

Ik wil me enkel aansluiten bij wat mevrouw Van der Borght zegt. In eerste instantie zijn er handelsrechtelijke vennootschappen die volgens de wetgeving in het handelsrecht aanwezig moeten zijn om bepaalde handelingen uit te voeren. De terminologie wordt hier dooreen gehaspeld. Commercie, zoals mevrouw Roex dat betitelt, is in deze sector niet aangewezen.

Mijnheer Dehaene, u spreekt over het geld van de belastingbetaler. Geen enkele collega die een lokaal mandaat bekleedt, kan ontkennen dat de ziekenhuizen of rusthuizen van het OCMW geld nodig hebben van de gemeente. En wie anders dan de burger, met enerzijds zijn personenbelasting aan de staat, die dan onrechtstreeks naar het gewest komt, en anderzijds de gemeentelijke opdecieimen, financiert het tekort dat de gemeenten bijpast bij de OCMW's? Een beetje correctheid in de terminologie en vrijheid van gedachten en een beetje mededogen ten aanzien van de andere sector, zijn hier dus aangewezen, collega's.

Mevrouw Vera Van der Borght: Collega's, een positieve ontwikkeling in dit debat is wel de afspraak die binnen de regering is gemaakt om die bepaalde rusthuizen de mogelijkheid te geven om na centra voor kortverblijf ook centra voor dagverzorging te laten uitbaten.

Een laatste bemerking die ik wil maken, heeft betrekking op de samenhang van dit decreet met alle decreten van de belendende sectoren, eveneens decreten waarmee vele initiatiefnemers worden geconfronteerd. Het is een debat dat we al een aantal keren hebben aangekaart, maar het blijft een oud zeer.

Ik denk bijvoorbeeld aan het Eerstelijnszorgdecreet. Zo creëert het Woonzorgdecreet, net als de andere, nog maar eens een overlegstructuur.

Vlaanderen zou misschien eens moeten onderzoeken in hoeveel overlegorganen elke organisatie moet zetelen volgens de verschillende decreten en hoeveel mensen zich enkel bezighouden met deze overlegmomenten. Wat is de meerwaarde ervan voor de patiënt en de oudere? En wat is de administratiekost van deze vergaderitis? Hoeveel mensen subsidieert Vlaanderen onder tussen die bijna exclusief hun tijd besteden aan het

bijeenkomen met andere mensen die ook nooit een patiënt of oudere in levende lijve zien? We zijn nu op het einde van een legislatuur. Het is wellicht de opdracht van de volgende minister van Welzijn om orde te scheppen en te rationaliseren zodat heel wat middelen beschikbaar komen voor de echte zorg aan de patiënt en oudere.

Er zijn voor mijn nog twee grote vraagtekens bij dit ontwerp van decreet. Zo ontbreekt er een financieel plaatje. Dit decreet genereert kosten. Ik denk aan de woonassistent in de groep van assistentiewoningen, aan de rustoorden en rust- en verzorgingstehuizen die zorg moeten verlenen bij de mensen thuis of in de assistentiewoning, aan de diensten thuiszorg die zorg kunnen verlenen in het rustoord. Nieuwe zorgvormen zullen een subsidiëring moeten krijgen. Ook de diensten voor gastopvang, de maatschappelijke diensten van de ziekenfondsen en de woonzorgnetwerken genereren vanuit dit decreet recht op subsidiëring. Tot nu toe heeft geen enkele minister ons een schets kunnen maken van de kost van dit decreet.

Er blijft ook het probleem van het onvoldoende aanbod in de ouderenzorg voor het ouderenbeleid. Elk van de opvangvormen vermeld in dit decreet kent wachtlijsten. Gezinszorg wordt toegekend in functie van beschikbare uren, niet in termen van wat mensen nodig hebben. Voor wie vandaag een plaats in een serviceflat, een rustoord, een centrum voor kortverblijf of een dagverzorgingscentrum zoekt, kan in sommige regio's de wachttijd variëren van één tot twee jaar, terwijl de situatie zeer precair is.

De programmatienormen van ouderenvoorzieningen zijn niet ingevuld. Tijdens de hoorzittingen is nog gebleken dat 12.000 rustoordbedden van de programmatie niet zijn ingevuld. Bij de serviceflats, de toekomstige assistentiewoningen, zitten we vandaag aan een invulling van minder dan 50 percent van de programmatienorm. Bij realisatie van alles wat in de pipeline zit, komen we aan 65 percent. Hoe we de huidige programmatienormen sneller zullen kunnen realiseren, laat staan die voor de komende jaren aanpassen, is en blijft een groot vraagteken.

Ik besluit met een algemene conclusie. Het belang van dit decreet mag niet worden onderschat. Het zet nieuwe lijnen uit voor de toekomst van onze ouderenzorg, en er zijn zaken die zeker en vast een grote stap vooruit betekenen op het vlak van het combineren van zorg- en woonvormen. Maar er blijven toch ook vraagtekens en er zijn zeker heel wat gemiste kansen.

Ik vermoed dat een en ander ook te maken heeft met het feit dat dit decreet op anderhalf jaar tijd door drie ministers werd opgenomen, wat niet aan te bevelen is voor de continuïteit in het beleid. Het blijft dan ook koffiedik kijken hoe sommige zaken zich zullen ontwikkelen in de praktijk en op welke manier concrete invulling gegeven zal worden aan de vele bepalingen in dit decreet.

Uiteindelijk ben ik ervan overtuigd dat over deze invulling de komende jaren nog veel gedebatteerd zal worden en het voorliggende ontwerp van decreet op een aantal zaken nog zal worden bijgestuurd en aangevuld. Ik dank u voor uw aandacht.

De heer Tom Dehaene: De opmerking dat er door de ministerwissels geen continuïteit geweest zou zijn, is totaal niet correct. Ik ben van zeer nabij betrokken geweest bij dit decreet: er is geen dag of zelfs geen minuut vertraging geweest door de ministerwissels waarop u alludeert.

Mevrouw Elke Roex: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, dit ontwerp van decreet is een belangrijke stap vooruit. Ik zal niet herhalen welke punten allemaal goed zijn, de heer Dehaene heeft daarvan al een illustratie gegeven. Ik wil wel even stilstaan bij enkele uitdagingen voor de toekomst, want dit ontwerp van decreet is geen eindpunt. Het is het begin van de flexibilisering van de zorg en van het betaalbaar maken van de zorg in Vlaanderen.

Zoals jullie weten, is er in het Vlaams Parlement een commissie voor Wonen en Zorg opgericht, waar we samen met alle actoren uit het veld bekijken wat het toekomstbeleid moet zijn. Als we eerlijk zijn, zijn we daar in Vlaanderen nog niet mee klaar. Er moeten nog heel veel wijzigingen gebeuren. In de maatschappelijke beleidsnota die op dit moment door de commissie voor Wonen en Zorg wordt voorbereid, zullen we hopelijk aanzetten vinden die ook het beleid van een volgende legislatuur kunnen vooruithelpen, en waarin we de volgende stappen kunnen zetten.

Dit ontwerp van decreet is een belangrijke stap, maar in de volgende legislatuur zal het zeker nog enkele wijzigingen ondergaan om beter toepasbaar te zijn, en meer gericht op de toekomst en op de uitdaging van de flexibilisering.

De zorgflexibiliteit in dit ontwerp van decreet vinden we een goede zaak, maar zoals mevrouw Van der Borght al zei, valt en staat het met de bereidheid van de actoren op het veld om de ideologische tussenschotten en grenzen die er vaak zijn in die sector, neer te halen. Dat is van doorslaggevend belang. Pas als de organisaties bereid zijn om met iedereen samen te werken en niet exclusief in zuilen te denken, zullen we tot een goede zorg in de wijken komen. De lokale besturen kunnen daarin een sleutelrol spelen. Ik hoop dat de gemeenten een voortrekkersrol zullen nemen. Gemeenten zoals Wervik tonen aan dat dit echt een stap vooruit kan betekenen.

Op de opmerking van mevrouw Van der Borght over de ziekenfondsen wil ik zeggen dat we de ouderen niet mogen onderschatten. De oudere wil steeds meer de

toekomst in eigen handen nemen en doet dat ook met eisen en vragen. We mogen de ziekenfondsen ook niet overschatten. De zorg in onze samenleving is jammer genoeg nog altijd schaars. Er ontstaat niet altijd een brede waaier, en men heeft niet altijd de luxe om binnen de eigen zuil te blijven. Ziekfondsen doen ook moeite om na te gaan welke zorg beschikbaar is in de buurt van de oudere en welke zorg het best geschikt is. Dat is ook de rol die hen wordt toebedeeld.

We hebben nog een aantal belangrijke wijzigingen in het ontwerp van decreet ingevoerd, en daar wil ik even bij stilstaan. We hebben die ingediend als amendement in het parlement. Eén wijziging, de financiering van de karweihulp, is al vernoemd. Het is heel belangrijk dat ouderen niet enkel worden bijgestaan voor zorg, maaltijden en poetsen, maar ook voor de kleine klusjes in huis. Dat is vaak een knelpunt. Denken we maar aan het plaatsnemen van een handvat aan het bad om eruit te geraken, of het ophangen van gordijnen. Het lijkt onbelangrijk, maar het uitvoeren van die klusjes is vaak de sleutel om toch nog thuis te kunnen blijven wonen. Ik begrijp niet goed waarom de financiering voor die karweihulp werd afgeschaft. Ik ben dan ook blij dat we dat in het parlement hebben kunnen rechtzetten.

Over het woonzorgnetwerk, het contacteren van iedereen en het werken over ideologische grenzen heen hebben we het al gehad. De derde belangrijke wijziging is het schrappen van de leeftijdbeperking voor bepaalde dagverzorgingscentra. Zoals jullie weten, bestaan er ook palliatieve dagverzorgingscentra, waar mensen terechtkomen die jammer genoeg ongeneeslijk ziek zijn. Het is belangrijk dat we die dagcentra niet beperken tot mensen boven de 65 jaar. Mensen van alle leeftijden kunnen vandaag terecht in die dagcentra. We voorzien in dit ontwerp van decreet in een structurele erkenning voor palliatieve dagcentra, en daar zijn de centra blij mee en ik ook. Dat is een nieuwigheid. Ik ben ook blij dat we via het amendement voor die palliatieve dagcentra de leeftijdsgrens niet zullen hanteren.

Voor ons is het belangrijkste onderdeel van dit ontwerp de maximumfactuur voor de zorg. We weten dat heel veel mensen in Vlaanderen de zorgkosten niet kunnen dragen. De zorgverzekering helpt mensen om die factuur te betalen, maar de maximumfactuur zoals die nu in het ontwerp is opgenomen, is fundamenteel. Enerzijds komt er een sociale tarifiering voor alle thuiszorgdiensten. Dat maakt dat mensen een pak minder zullen moeten betalen. Ik wens nogmaals te benadrukken dat dat een mijlpaal is voor de sector. Ik hoop dan ook dat ze snel kan worden uitgevoerd. Anderzijds wordt de totale kost voor de zorg geplafonneerd. We wensen dat er snel werk wordt gemaakt van een maximumfactuur. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Dat staat in ons regeerakkoord. Niets houdt ons tegen om morgen al de sociale tarifiering te realiseren als eerste

belangrijke stap. Daardoor worden de mensen alvast heel wat geholpen.

Ik weet dat er altijd wordt verwezen naar het onderzoek dat het Hoger Instituut voor de Arbeid voert. Bijkomende informatie is nodig om het principe echt te voltooien. Die studie is wel al lang besteld. Eigenlijk zou ze al opgeleverd moeten zijn. Wat het resultaat van de studie ook zal zijn, het principe van de sociale tarifiering staat in het ontwerp en kan morgen worden toegepast. De studie zal niet uitwijzen dat de sociale tarifiering onzin is. Mevrouw de minister, ik vraag u dan ook om daar nog deze legislatuur echt werk van te maken.

Er is nog veel ruimte voor evolutie. In de toekomst moeten we durven nadenken over het wegwerken van de schotten tussen bijvoorbeeld zorg voor mensen met een handicap en de ouderenzorg. In onze maatschappij is het steeds meer zo dat mensen zorgbehoefte definiëren in termen van nood: ik heb nood aan poetshulp, ik heb nood aan iemand die me 's morgens komt wassen, ik heb nood aan iemand die thuis maaltijden komt bereiden, ik heb nood aan iemand die me helpt met de boodschappen. Het feit dat het om oude mensen, mensen met een handicap, ex-psiatrie patiënten gaat, is steeds minder belangrijk. We moeten nadenken over hoe we de schotten tussen de verschillende decreten kunnen wegwerken.

We moeten ons ook nog voorbereiden op een onderdeel van het pakket van de staatshervorming. In het eerste pakket was opgenomen dat Vlaanderen bevoegd zou worden voor de hotelkost binnen de rusthuizen. We moeten nadenken hoe we de woon- en zorgkost binnen de rusthuizen van elkaar scheiden. Mevrouw de minister, ik roep u op om daar actief aan te werken, samen met uw collega van Wonen. Het is eigenlijk ongelooflijk dat zolang iemand thuis woont, hij vandaag de dag kan rekenen op de minister van Wonen. De minister kan zorgen voor een sociale woning of kan via het systeem van huursubsidies of sociale verhuurkantoren steun verlenen. Vanaf het moment dat iemand de drempel van een instelling overschrijdt, valt de verantwoordelijkheid van de minister van Wonen weg. Mevrouw de minister, ik stel voor dat u de minister van Wonen over de drempel van rusthuizen, over de drempel van instellingen voor personen met een handicap haalt en toont dat ook daar mensen gewoon wonen die recht hebben op zijn hulp. Dat zou de sector sterk vooruit helpen.

Tot slot zou ik nog even willen verwijzen naar het debat over het sociaal verantwoord ondernemen. Het is belangrijk dat we dat debat op een heel serene manier voeren. Het mag geen zwart-witdiscussie worden. We moeten kijken hoe we de sociale doelstellingen binnen de zorg kunnen garanderen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw Roex, u weet beter dan wie ook dat we voor dat aspect een

commissie ad hoc Wonen en Zorg in het leven hebben geroepen. We hebben al heel wat inhoudelijk werk geleverd. De zaak is bijna afgerond.

Mevrouw Elke Roex: Ik heb dat ook gezegd. Dat neemt echter niet weg dat we er werk van kunnen maken. We moeten mensen sensibiliseren.

Mevrouw Vera Van der Borght: De rest volgt.

Mevrouw Elke Roex: Hopelijk volgt de eerste fase van de staatshervorming. Dat hangt meer van u dan van ons af. In die eerste fase is opgenomen dat we verantwoordelijk worden voor de hotelkosten.

Mevrouw Vera Van der Borght: Het is nu nog altijd geen verkiezingsmoment!

Mevrouw Elke Roex: Wij steunen dat. Maar het is wel een zaak van de regering.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, ik kom tussen als voorzitter van de ad-hoccommissie. Wij voeren hier een eigenaardige discussie. Onze bekommernis was vooral het feit dat je welzijn, wonen en ook, ten dele, ruimtelijke ordening niet meer kunt loskoppelen van de toekomstige visie op wonen en zorg. De minister weet dat zeer goed, want zij maakte toen als parlementslid deel uit van deze commissie.

Dat was ook de reden waarom de ad-hoccommissie in het leven is geroepen. Alle leden staan daar achter. Het is belangrijk dat we dat in deze discussie aan bod laten komen. Mevrouw Roex heeft dat gedaan. Wij moeten aangeven hoe belangrijk het is dat ook dit decreet zeker niet kan worden losgekoppeld van de acties die worden ondernomen in de commissie voor Wonen en Zorg. Alle leden die hier deelnemen aan de discussie zijn lid van beide commissies en weten zeer goed hoe belangrijk die interactie en wisselwerking tussen welzijn, wonen en ruimtelijke ordening zijn.

Mevrouw Vera Van der Borght: Ik treed uiteraard mevrouw De Wachter bij. Maar dan moeten wij ons straks misschien de bedenking maken dat we beter hadden gewacht met dit Woonzorgdecreet?

Mevrouw Elke Roex: Wij moesten niet wachten met het Woonzorgdecreet. Er is een belangrijke ruimte gelaten om te experimenteren met flexibele zorg. Het is essentieel om die stappen al te zetten.

Maar daarmee is de zaak niet rond. Ik wil tegelijk met de lancering van het Woonzorgdecreet, net zoals mevrouw De Wachter zei, van de gelegenheid gebruik maken om de minister mee te betrekken in het debat dat in onze

parallele commissie plaatsvindt. We mogen de twee niet los van elkaar zien. De stap die wij vandaag zetten, is belangrijk om ook die toekomst voor te bereiden.

Mevrouw Else De Wachter: Met dit ontwerp van decreet wordt een zeer belangrijke aanzet gegeven tot de toekomst van de woonzorg. De minister zal zeker beamen dat het zeer belangrijk is dat opnieuw de link wordt gemaakt tussen wonen, zorg en welzijn. Dat was in het verleden vaak niet het geval. Wij willen met de ad-hoccommissie Wonen en Zorg die veel verdere toekomst uitzetten. Wij hebben ervoor gekozen om een beleidsnota op te stellen voor de komende decennia. Dit is een belangrijke aanzet. Een heel belangrijk aspect van de ad-hoccommissie Wonen en Zorg is de toekomstige wisselwerking met ruimtelijke ordening. Als we geen rekening houden met het aspect van ruimtelijke ordening, gaan we niet de goede kant op in het kwalitatief uitbouwen van een goede woonzorg de komende decennia in Vlaanderen.

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Ik deel de mening van mijn collega-parlementsliden. Ik kijk hard uit naar de maatschappelijke nota. Ik weet niet of die in dit huis al is gefinaliseerd.

Wij moeten in de toekomst nog een stap verder zetten. Wij moeten het niet alleen hebben over ouderen, maar ook over personen met een handicap. Ook daar is er dezelfde problematiek van wonen en zorg. Dat zal het parlement de volgende jaren moeten uitwerken. Laat ons hopen dat het een belangrijk hoofdstuk in het nieuwe regeerakkoord zal kunnen worden, welke partijen ook deel zullen uitmaken van de nieuwe regering. De maatschappelijke beleidsnota moet de aanzet kunnen zijn voor het nieuwe regeerakkoord. Dit Woonzorgdecreet moet daarvan de eerste bouwsteen zijn.

Mevrouw Else De Wachter: Wij zitten op dat vlak allemaal op dezelfde lijn. Wij moeten daar verder vorm aan kunnen geven. Mevrouw de minister, het Woonzorgdecreet is zeer belangrijk voor de woonzorg en voor het zorgaspect op zich, maar het is niet voldoende voor de toekomst. Naast de vergrijzing en de personen met een handicap heb je ook de doelgroep van de zogenaamde exen, die we met die ad-hoccommissie aan bod willen laten komen omdat we bezorgd zijn voor hun toekomst. Het gaat dan om de ex-psychochirurgische patiënten, de ex-gedetineerden, de ex-thuislozen of thuislozen of mensen die geen woning hebben. Wij kaarten dit aspect vaak aan, maar het moet ook in de toekomst worden aangepakt. Dit decreet is een heel goede aanpak van het zorgaspect. Wij moeten daar verder op kunnen bouwen, zodat wij de komende decennia de woonzorg veel breder kunnen aanpakken.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Mijn fractie steunt gedeeltelijk de zaken die hier zijn vermeld. Een aantal zaken moeten echter op federaal niveau worden georganiseerd. Daar worden vooralsnog geen stappen gezet. Wij zitten hier dan ook vast.

De voorzitter: Collega's, ik stel voor dat we vanmiddag voortgaan met de bespreking van dit ontwerp van decreet.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden. We komen om 11 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 10.38 uur.*
